

LOYOLA COLLEGE (AUTONOMOUS), CHENNAI – 600 034

M.A. DEGREE EXAMINATION – ENGLISH LITERATURE

THIRD SEMESTER – NOVEMBER 2018

16/17PEL3ES01/EL 3951 – ADVANCED TRANSLATION

Date: 30-10-2018

Dept. No.

Max. : 100 Marks

Time: 09:00-12:00

SECTION - A

I Answer any FOUR of the following in about 100 words each. (4x5=20)

- 1) Write a note on machine translation.
- 2) Define 'untranslatability' and give examples.
- 3) Write about the history of Bible translation.
- 4) Distinguish translation and transcreation.
- 5) Write a note on the process of translation.
- 6) What are the different kinds of translation equivalences?

II Answer any THREE of the following in about 250 words each. (3x10=30)

- 7) Enumerate the responsibilities of a translator and the problems he encounters in the course of translation
- 8) Write an essay on the strategies involved in the translation of prose texts.
- 9) How does Culture pose a challenge to translation? Elaborate.
- 10) Discuss the role of translation in ELT.
- 11) Bring out the challenges involved in translation and explain the solutions with examples from your own experience of translating literary texts.

SECTION – B

III Translate the following poem into Tamil (10)

The Road Not Taken

Robert Frost

Two roads diverged in a yellow wood,
And sorry I could not travel both
And be one traveler, long I stood
And looked down one as far as I could
To where it bent in the undergrowth;

Then took the other, as just as fair,
And having perhaps the better claim,
Because it was grassy and wanted wear;
Though as for that the passing there
Had worn them really about the same,

And both that morning equally lay
In leaves no step had trodden black.
Oh, I kept the first for another day!
Yet knowing how way leads on to way,
I doubted if I should ever come back.

I shall be telling this with a sigh
Somewhere ages and ages hence:
Two roads diverged in a wood, and I—
I took the one less traveled by,
And that has made all the difference.

IV Translate the following poem into English

(15)

ஆற்று நீரை திருடிய
கடல் தித்திப்பதில்லை
ஆழ் நெஞ்சை திருடிய
காதல் அறிவிப்பதில்லை
கொட்டும் மழையில் நனைந்த
என் உடல் குளிரவே இல்லை
கொல்லாமல் கொன்ற உன் விழிகள்
என்னை பார்ப்பதை நிறுத்தவே இல்லை
நித்தம் ஒரு பதில் வேண்டி காத்திருந்தேன்
நீ திருடன் என்று அழைப்பாய் எண்ணி
நிஜம் மறந்தேன்!
மற்றவர்க்கு நான் என்றும் மரணம்
நோக்கும் கிளி
ஆனால் மங்கை உன்னை பிரிவது தான்
எனக்கு மரணத்தை விட வலி!
திருடன் என்று என்னை நீ சபித்து விடாதே
கை தீண்டலாம் என்று எண்ணி பிரிந்துவிடாதே
கண் மூடும் வரை காப்பானா என்று
சந்தேகம் கொள்ளாதே
என் பிறவி இன்றோடு முடிவதில்லை
இனி ஏழ் பிறவிகள்
உன்னுடன் தான் பொய்யெதுமில்லை
செய்யாத பிழைக்கு நான் தண்டனை பெற்றேன்
உனைச் சேரும் நாளை நோக்கி
கவலை கொண்டேன்
காவலர்கள் கண்ணுக்கு நான் கடும் முரடன்
கன்னியின் நெஞ்சினில் என்றும் பாச திருடன்
கன்னியின் நெஞ்சினில் என்றும் பாச திருடன்

V Translate the following drama extract into Tamil

(15)

Lady Bracknell. Good afternoon, dear Algernon, I hope you are behaving very well.

Algernon. I'm feeling very well, Aunt Augusta.

Lady Bracknell. That's not quite the same thing. In fact the two things rarely go together. [Sees Jack and bows to him with icy coldness.]

Algernon. [To Gwendolen.] Dear me, you are smart!

Gwendolen. I am always smart! Am I not, Mr. Worthing?

Jack. You're quite perfect, Miss Fairfax.

Gwendolen. Oh! I hope I am not that. It would leave no room for developments, and I intend to develop in many directions. [Gwendolen and Jack sit down together in the corner.]

Lady Bracknell. I'm sorry if we are a little late, Algernon, but I was obliged to call on dear Lady Harbury. I hadn't been there since her poor husband's death. I never saw a woman so altered; she looks quite twenty

years younger. And now I'll have a cup of tea, and one of those nice cucumber sandwiches you promised me.

Algernon. Certainly, Aunt Augusta. [Goes over to tea-table.]

Lady Bracknell. Won't you come and sit here, Gwendolen?

Gwendolen. Thanks, mamma, I'm quite comfortable where I am.

Algernon. [Picking up empty plate in horror.] Good heavens! Lane! Why are there no cucumber sandwiches? I ordered them specially.

Lane. [Gravely.] There were no cucumbers in the market this morning, sir. I went down twice.

Algernon. No cucumbers!

Lane. No, sir. Not even for ready money.

Algernon. That will do, Lane, thank you.

Lane. Thank you, sir. [Goes out.]

Algernon. I am greatly distressed, Aunt Augusta, about there being no cucumbers, not even for ready money.

Lady Bracknell. It really makes no matter, Algernon. I had some crumpets with Lady Harbury, who seems to me to be living entirely for pleasure now.

Algernon. I hear her hair has turned quite gold from grief.

Lady Bracknell. It certainly has changed its colour. From what cause I, of course, cannot say. [Algernon crosses and hands tea.] Thank you. I've quite a treat for you to-night, Algernon. I am going to send you down with Mary Farquhar. She is such a nice woman, and so attentive to her husband. It's delightful to watch them.

Algernon. I am afraid, Aunt Augusta, I shall have to give up the pleasure of dining with you to-night after all.

Lady Bracknell. [Frowning.] I hope not, Algernon. It would put my table completely out. Your uncle would have to dine upstairs. Fortunately he is accustomed to that.

Algernon. It is a great bore, and, I need hardly say, a terrible disappointment to me, but the fact is I have just had a telegram to say that my poor friend Bunbury is very ill again. [Exchanges glances with Jack.] They seem to think I should be with him.

Lady Bracknell. It is very strange. This Mr. Bunbury seems to suffer from curiously bad health.

Algernon. Yes; poor Bunbury is a dreadful invalid.

Lady Bracknell. Well, I must say, Algernon, that I think it is high time that Mr. Bunbury made up his mind whether he was going to live or to die. This shilly-shallying with the question is absurd. Nor do I in any way approve of the modern sympathy with invalids. I consider it morbid. Illness of any kind is hardly a thing to be encouraged in others. Health is the primary duty of life. I am always telling that to your poor uncle, but he never seems to take much notice . . . as far as any improvement in his ailment goes. I should be much obliged if you would ask Mr. Bunbury, from me, to be kind enough not to have a relapse on Saturday, for I rely on you to arrange my music for me. It is my last reception, and one wants something that will encourage conversation, particularly at the end of the season when every one has practically said whatever they had to say, which, in most cases, was probably not much.

Algernon. I'll speak to Bunbury, Aunt Augusta, if he is still conscious, and I think I can promise you he'll be all right by Saturday. Of course the music is a great difficulty. You see, if one plays good music, people

don't listen, and if one plays bad music people don't talk. But I'll run over the programme I've drawn out, if you will kindly come into the next room for a moment.

Lady Bracknell. Thank you, Algernon. It is very thoughtful of you. [Rising, and following Algernon.] I'm sure the programme will be delightful, after a few expurgations. French songs I cannot possibly allow. People always seem to think that they are improper, and either look shocked, which is vulgar, or laugh, which is worse. But German sounds a thoroughly respectable language, and indeed, I believe is so. Gwendolen, you will accompany me.

Gwendolen. Certainly, mamma.

VI Translate the following story into English

(10)

மனிதனுக்கு அழகைவிட அறிவே முக்கியம்

பீர்பாலை மன்னர் முன் முட்டாளாக்க வேண்டும் என்று சில அமைச்சர்கள் ஏடாகூடமாகக் கேள்விகள் கேட்டு, அதன் மூலம் அவர்களே முட்டாள்களாகிப் போவது தொடர்கதை. அப்படி ஒரு நாள், அக்பரின் அவையில் அமைச்சர்கள், பீர்பால் எல்லாரும் அமர்ந்திருக்க, ஒரு அமைச்சர் பீர்பாலைப் பார்த்து மிகவும் ஏளனமாகச் சிரித்தார்.

மன்னர், “ஏன் அப்படி சிரிக்கிறீர்கள்?” என்று கேட்டார். “மன்னா, தங்கத்தால் செய்த உடலைப் போல நீங்கள் மின்னுகிறீர்கள், நாங்களும் சிவந்த உடல் கொண்டு, இங்கே இருக்க, பீர்பால் மட்டும் கருத்த நிலத்தில், இந்த அவைக்குப் பொருத்தமில்லாமல் மாறுபட்டவராக இருக்கிறார்” என்று சிரித்தார்.

அவர்கள் பீர்பாலை அவமானப்படுத்த இப்படி சிரிக்கிறார்கள் என்று உணர்ந்து, “பீர்பால், அமைச்சர் சொல்லுவதற்கு பதில்கூறும். உம்முடைய பதில் ஆணித்தரமாக இருக்கட்டும்” என்றார்.

பீர்பாலும் மன்னரை வணங்கி, “மன்னா! இறைவன் எல்லோரையும் சமமாகவே நடத்தி, நம்மைப் படைப்பதற்கு முன்னால் எல்லோரையும் உங்களுக்கு என்ன வேண்டும் என்று கேட்கிறான். நீங்களெல்லாம் எனக்கு நல்ல சிவந்த நிறமுடைய தோல் வேண்டும் என்று கேட்டீர்கள். உங்களுக்குக் கிடைத்தது. எல்லோரும் இறைவனிடம் சிவந்த நிறமே கேட்டதால், இறைவனிடம் அறிவு நிறையத் தேங்கிவிட்டது. நான் இறைவனிடம் எனக்கு நல்ல அறிவைத் தாருங்கள் என்று கேட்டு வாங்கி வந்தேன். அதுதான் உங்கள் நிறம் சிவப்பாக இருக்கிறது. நான் வேறுவிதமாக இருக்கிறேன்” என்று பதில் அளித்தார்.

புன்முறுவல் பூத்த அக்பர் “பீர்பால், நீங்கள் சொன்ன சிவந்த நிறம் பெற்ற கதையில், நானும் இருக்கிறேனா?” எனக்கேட்டார். “மன்னா! நீங்கள்தான் இறைவனிடம், சிவந்த நிறத்துடன் எனக்கு பீர்பாலும் அமைச்சராக வேண்டும் என்று கேட்டு என்னையும் பெற்றுக் கொண்டீர்களே!” என்று பீர்பால் கூற, அக்பர் அழகைவிட அறிவே முக்கியம் என்று பீர்பால் உணர்த்திய நகைச்சுவையை வெகுவாக ரசித்து மகிழ்ந்தார்.

\$\$\$\$\$\$\$\$